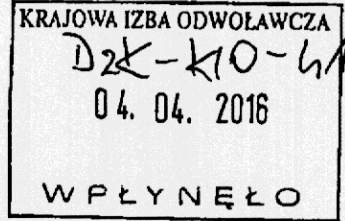

ODPIS

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Alicja Dziekańska
Sędziowie: SO Wiktor Piber
SO Andrzej Sobieszczęński (spr.)
Protokolant: Prot. sąd. Rafał Artymiuk

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2016 r. w Warszawie
na rozprawie

sprawy o udzielenie zamówienia publicznego
z udziałem zamawiającego Skarbu Państwa - [REDACTED]

[REDACTED] w [REDACTED]

przeciwko [REDACTED]

oraz [REDACTED]

z udziałem po stronie zamawiającego [REDACTED]

na skutek skargi zamawiającego

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie

z dnia 12 października 2015 r., sygn. akt KIO 2085/15, KIO 2087/15

- I. oddala skargę;
- II. zasądza od Skarbu Państwa - [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] po 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów
postępowania skargowego.

SSO Wiktor Piber

NA ORYGINALE WŁAŚCIWE PODPISY
za zgodność

SSO Alicja Dziekańska

Starszy sekretarz Sądowy
Sekretarz
SSO Andrzej Sobieszczęński
Magdalena Czar

UZASADNIENIE

Krajowa Izba Odwoławcza wyrokiem z dnia 12 października 2015 r. w połączonych sprawach sygn. akt KIO 2085/15 i KIO 2087/15, po rozpoznaniu odwołań wniesionych przez wykonawców [redacted] w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonym przez zamawiającego Skarb Państwa – [redacted] przy udziale wykonawcy [redacted] zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego:

1. uwzględniła oba odwołania i nakazała zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru najkorzystniejszej oferty, nakazała zamawiającemu dokonanie ponownego badania i oceny ofert,

2. kosztami postępowania obciążyła zamawiającego Skarb Państwa – [redacted]

2.1. zaliczyła w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę w łącznej wysokości 30 000 zł uiszczoną przez odwołujących [redacted] [redacted] tytułem wpisów od odwołań,

2.2. zasądziła od zamawiającego Skarbu Państwa – [redacted] [redacted] kwotę 37 200 zł, w tym kwotę 18 600 zł na rzecz odwołującego [redacted] [redacted] stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wpisu od odwołania oraz wynagrodzenie pełnomocnika oraz kwotę 18 600 zł na rzecz odwołującego [redacted] [redacted] stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wpisu od odwołania oraz wynagrodzenia pełnomocnika.

W części uzasadnienia wyroku w sprawie zainicjowanej na skutek odwołania wniesionego przez [redacted] (sygn. akt KIO 2085/15) Izba wskazała, że po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego doszukała się w działaniach zamawiającego naruszenia przepisu art. 91 ust. 1 w zw. z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (dalej: „ustawa Pzp”). Nie stwierdziła natomiast naruszenia art. 8 ust. 1, 2 i 3 ustawy Pzp w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Analizując kartę oceny „Metodyki” odwołującego sporządzonej przez członków komisji przetargowej, w poszczególnych podkryteriach cząstkowych Izba uznała, że podane przez zamawiającego uzasadnienie jest nazbyt lakoniczne i mało transparentne, co oznacza, że odjęta odwołującemu punktacja mogła zostać dokonana w sposób sprzeczny z przyjętym kryterium oceny ofert.

Jednocześnie Izba wskazała, że uzasadnienie punktacji przyznanej przez zamawiającego, jakie znajduje się na karcie oceny „Metodyki” ogranicza obiektywne zweryfikowanie prawidłowości przeprowadzonej przez niego oceny w poszczególnych podkryteriach.

Odnośnie powyższej wadliwości dokonanej oceny przez zamawiającego, Izba stanęła na stanowisku, że zamawiający motywując własną ocenę poszczególnych podkryteriów podanych w

opracowaniu „Metodyka” powinien wskazać wyraźnie między innymi zakresy pozostawiania przedstawionego przez wykonawców działania w danym dokumencie, do zakresu, na który powołuje się zamawiający. Jeżeli zamawiający powołał się na konkretne postanowienie wzoru umowy, to powinien wskazać, dlaczego ten obowiązek zadeklarowany w „Metodyce” przez odwołującego mieści się już w działaniu wynikającym z konkretnego obowiązku umownego.

Nadto Izba wskazała, że przytoczone w dokumencie oceny „Metodyki” uzasadnienie zamawiającego ograniczyło się jedynie do stwierdzenia, że działanie mieści się w obowiązku inżyniera kontraktu powołania się na § 14 ust. 7 wzoru umowy.

W ocenie Izby zaproponowane przez odwołującego działania 1 i 2 w podkryterium 1.2.1 nie są tożsame z obowiązkiem wynikającym z powołanego wyżej wzoru umowy, o którym mowa w § 14 ust. 7 wzoru umowy, bowiem działania te dotyczyły usługi wstępnej, a obowiązki w tym zakresie zostały wyliczone enumeratywnie w § 13 wzoru umowy, jako obowiązki konsultanta w zakresie pełnienia usługi wsparcia zamawiającego, gdzie konsultant na etapie postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na realizację kontraktu jest zobowiązany:

- 1) zapoznać się z dokumentacją przetargową (SIWZ) dotyczącą postępowania o udzielenie zamówienia publicznego,
- 2) opracować i przekazać zamawiającemu propozycje odpowiedzi na pytania wykonawców dotyczące SIWZ, najpóźniej w terminie 3 dni od przekazania treści pytań przez zamawiającego drogą elektroniczną bądź na spotkaniu przedofertowym,
- 3) wspierać zamawiającego w toku procedury odwoławczej.

Nadto według Izby zamawiający w swoich ocenach podkryteriów powinien wyraźnie określić zakres zobowiązania wykonawcy, w którym mieści się już podane przez wykonawcę działanie z podaniem konkretnego postanowienia wzoru umowy z przytoczeniem danego działania wykonawcy.

Ponadto Izba ustaliła, że zgodnie z pkt 14.1.2 pkt 8 SIWZ zamawiający umieścił uwagę, że w sytuacji, gdy w opracowaniu „Metodyka” wykonawca proponuje dodatkowe działania nieadekwatne do celu, jaki ma zostać osiągnięty w ramach danego podkryterium, wówczas zamawiający nie przyzna punktów za zaproponowane działanie. Podobnie w sytuacji, gdy wykonawca w opracowaniu „Metodyka” zidentyfikuje obszary ryzyka nieadekwatne do przedmiotu zamówienia, wówczas zamawiający nie przyzna punktów za zidentyfikowane ryzyko.

Izba wskazała, że w uzasadnieniu do oceny „Metodyki” brak jest w ogóle wskazania niepunktowanych działań, jako nieadekwatnych do celu, jaki ma zostać osiągnięty w ramach danego podkryterium.

Dodatkowo według Izby powołanie się przez zamawiającego na okoliczność pozostawiania proponowanego działania w zakresie standardowych działań konsultanta, czy odnoszenie się do sfery jego obowiązków wymaga uszczegółowienia i wykazania, że w istocie takie działanie zostało już skonsumowane wcześniej przewidzianym obowiązkiem konsultanta.

Izba podkreśliła, że jeżeli zamawiający doszedł do wniosku, że brak jest działania i jego wpływu na niezmiennosć składu osobowego, powinien to uzasadnić.

Odnosząc się do oceny podkryterium 2.1 działanie 1, 3, 4, 5, 6, 7 Izba zważyła, że zamawiający w treści SIWZ nie wprowadził zastrzeżenia, które z zaproponowanych przez wykonawców działań nie będzie punktował z racji braku ich wpływu na niezmiennosć składu osobowego.

Wobec powyższego Izba stanęła na stanowisku, że przy takim brzmieniu SIWZ należało przyjąć, że działania zaproponowane przez odwołującego stanowią wykonanie dyrektywy zamawiającego zgłoszenia propozycji dodatkowych działań wykraczających poza SIWZ podlegających punktacji.

Ostatecznie Izba uznała, że powołanie się przez zamawiającego na § 17 ust. 23 wzoru umowy dotyczący obowiązku konsultanta w zakresie zarządzania kontraktem polegającego na identyfikowaniu, wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, ryzyka powstania potencjalnych roszczeń ze strony wykonawcy i stron trzecich oraz informowania o tym kierownika projektu wraz z przedstawieniem propozycji i sposobów zapobiegania tym roszczeniom niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 2 dni od powzięcia informacji, w aspekcie oceny w podkryterium 1.2.1 działanie 5, jest chybione.

Według Izby zaoferowane działanie nie mieści się w powyższym zobowiązaniu i nie może być nadinterpretowane.

Izba wskazała, że dopuszcza odmiennosc i autonomicznosc ocen czlonkow komisji, jednak musza one posiadac mocne podstawy, zarowno prawne, jak i faktyczne, z rozbudowana motywacja, powinny byc weryfikowalne i nie moga byc oderwane od tresci SIWZ.

Przytoczone wyzej braki, zdaniem Izby, przesadzily o koniecznosci uznania naruszenia przez zamawiajacego przepisu art. 91 ust. 1 ustawy Pzp odnosnie oceny oferty odwołujacego.

W czesci uzasadnienia wyroku w sprawie zainicjowanej na skutek odwołania wniesionego przez ██████████ (sygn. akt KIO 2087/15) Izba wskazała, że po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego doszukała się w działaniach zamawiającego naruszenia przepisu art. 91 ust. 1 i 2 ustawy Pzp.

Analizując kartę oceny „Metodyki” odwołującego sporządzoną przez członków komisji przetargowej, w poszczególnych podkryteriach cząstkowych Izba uznała, że podane przez zamawiającego uzasadnienie jest nazbyt lakoniczne i mało transparentne, co oznacza, że odjęta odwołującemu punktacja mogła zostać dokonana w sposób sprzeczny z przyjętym kryterium oceny ofert.

Jednocześnie Izba wskazała, że uzasadnienie punktacji przyznanej przez zamawiającego, jakie znajduje się na karcie oceny „Metodyki” ogranicza obiektywne zweryfikowanie prawidłowości przeprowadzonej przez niego oceny w poszczególnych podkryteriach.

W zakresie wskazanych przez odwołującego w „Metodyce” działań 2 i 3 w podkryterium 1.1. Izba zauważyła w arkuszu oceny tego dokumentu brak podania przez zamawiającego motywacji. Wskazanie w uzasadnieniu, że działanie dotyczy wykonawcy robót budowlanych nie jest kompletne dla właściwej jego oceny.

Zamawiający powinien wykazać lub w razie potrzeby wyjaśnić z odwołującym szczegółowo w trybie przepisu art. 87 ustawy Pzp, na czym polegają zaproponowane działania i czy są one inicjowane przez odwołującego czy też przez wykonawcę, jakie czynności w ramach tych zadań podejmie odwołujący.

Jeżeli chodzi o zadeklarowane przez odwołującego w „Metodyce” działania 4 i 5 w podkryterium 1.1, Izba zwróciła uwagę, że stwierdzenie zamawiającego zawarte w ocenie „Metodyki”, iż w systemie „Buduj” pozwolenie na użytkowanie uzyskuje wykonawca robót (działanie

4), a także wskazujące na obowiązek inżyniera kontraktu wynikający z pkt 2 opisu przedmiotu zamówienia (działanie 5) nie stanowi uzasadnienia do oceny, w oparciu o które można zidentyfikować stanowisko zamawiającego na etapie oceny ofert.

Izba uznała również za niewystarczające uzasadnienie do działania 2 w podkryterium 1.2.1, gdzie zamawiający podał lakoniczną informację, że dotyczy ono systemu „Projektuj i Buduj”.

Nadto, jeżeli zamawiający doszedł do wniosku, że brak jest działania i jego wpływu na niezmiennosc składu osobowego (podkryterium 2.1 działanie 1), a także, że zachodzi sytuacja wystąpienia obowiązku po stronie inżyniera kontraktu i prawa pracownika (podkryterium 2.1 działanie 2) powinien to uzasadnić.

Odnosząc się do oceny podkryterium 2.1 działanie 1, 2, Izba zważyła, że zamawiający w treści SIWZ nie wprowadził zastrzeżenia, które zaproponowanych przez wykonawców działań nie będzie punktował z racji braku ich wpływu na niezmiennosc składu osobowego.

Wobec tego Izba stanęła na stanowisku, że przy takim brzmieniu SIWZ należało przyjąć, że działania zaproponowane przez odwołującego stanowią wykonanie dyrektywy zamawiającego zgłoszenia propozycji dodatkowych działań wykraczających poza SIWZ podlegających punktacji.

W dalszej części kart oceny „Metodyki” w podkryterium 2.2 działanie 1, Izba dostrzegła brak podania przez zamawiającego motywacji, dlaczego odmówił przyznania punktów, które już ocenił w pkt 3 „Metodyki”.

Ostatecznie, według zapatrywanie Izby – wymaga uzasadnienia przez zamawiającego okoliczność odmowy przyznania odwołującemu punktacji z powodu braku wymaganej ilości przykładów (w podkryterium 4 – wybrane przykłady).

Izba stanęła na stanowisku, że z powodu niezdefiniowania w SIWZ przez zamawiającego pojęcia kontroli i posłużenia się zwrotem „w tym” przy sformułowanym wymogu, powyższe pojęcie podlega wykładni rozszerzającej.

W ocenie Izby jednak z treści SIWZ nie wynika, że możliwe jest uzyskanie w powyższym podkryterium oceny punktowej niepełnej poniżej 4 pkt.

Izba wskazała, że dopuszcza odmiennosc i autonomicznosc ocen członków komisji przetargowej, jednak muszą one posiadać mocne podstawy, zarówno prawne, jak i faktyczne, z rozbudowaną motywacją, powinny być weryfikowalne i nie mogą być oderwane od treści SIWZ.

Przytoczone wyżej braki, zdaniem Izby, przesądziły o konieczności uznania naruszenia przez zamawiającego przepisu art. 91 ust. 1 i 2 ustawy Pzp odnośnie oceny oferty odwołującego.

Skargę na powyższe orzeczenie wniósł zamawiający Skarb Państwa – [REDAKTOWANE], który zaskarżył wyrok w całości, zarzucając mu naruszenie:

- art. 91 ust. 1 i 2 ustawy Pzp poprzez uznanie, że zamawiający dokonał wyboru oferty najkorzystniejszej z naruszeniem wskazanego przepisu, podczas gdy zamawiający spełnił wszystkie obowiązki nałożone na niego ustawą prawo zamówień publicznych, a kryteria, które określił w postępowaniu zastosował w jednakowy sposób do wszystkich oferentów, którzy złożyli swoje oferty przyjmując identyczne zasady ich stosowania i oceny, zaś same kryteria opisał w sposób jasny, nie budzący wątpliwości,

- art. 180 ust. 1 i 3 ustawy Pzp poprzez dowolne interpretowanie zarzutów kierowanych przez odwołujących w prowadzonym postępowaniu, podczas gdy ze wskazanego przepisu wynika, że zarzuty powinny być wskazane precyzyjnie,

- art. 182 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp poprzez orzekanie co do treści SIWZ, podczas gdy odwołujący nie przedstawili zarzutów prowadzących dotyczących SIWZ i upłynął już termin na ich składanie,

- art. 192 ust. 7 ustawy Pzp poprzez orzeczenie o zarzutach, które nie były zgłoszone w odwołaniu, dotyczących obszerności uzasadnienia zawartego przez zamawiającego w ocenie złożonej przez odwołujących metodyki, a także sposobu oceny metodyki i konieczności sporządzenia uzasadnienia w ogóle, a co za tym dotyczących treści SIWZ,

- art. 192 ust. 2 ustawy Pzp poprzez uwzględnienie odwołań w sytuacji, kiedy zamawiający nie naruszył przepisów ustawy w ogóle, a już tym bardziej w sposób, który miał wpływ lub mógł mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.

Skarżący wniósł o:

- uchylenie wyroku Krajowej Izby Odwoławczej i oddalenie odwołania złożonego przez [REDAKTOWANE] i oddalenie odwołania złożonego przez [REDAKTOWANE]
- zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego przed Krajową Izbą Odwoławczą na podstawie złożonych w tym postępowaniu faktur i Sądem Okręgowym według norm przepisanych.

W odpowiedzi na skargę, [REDAKTOWANE] wniósł o jej oddalenie w całości i zasądzenie od skarżącego na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na rozprawie w dniu 20 stycznia 2016 r. wykonawca [REDAKTOWANE] w Warszawie wniósł o oddalenie skargi i zasądzenie od skarżącego na jego rzecz kosztów postępowania skargowego według norm przepisanych.

Przystępujący do postępowania po stronie skarżącego wykonawca [REDAKTOWANE] na rozprawie w dniu 20 stycznia 2016 r. poparł skargę zamawiającego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga nie zasługiwała na uwzględnienie.

Rozpoczynając rozważania zauważyć należy, że zdaniem skarżącego Krajowa Izba Odwoławcza uwzględniając oba odwołania ograniczyła się w istocie do wytknięcia zamawiającemu niedostatecznego uzasadnienia takiej, a nie innej oceny kryterium „Metodyka” w ofertach złożonych przez odwołujących [REDAKTOWANE]

Z kolei przeciwnicy skargi, których odwołania zostały uwzględnione przez Krajową Izbę Odwoławczą, w toku niniejszego postępowania podnosili, iż wyrok zapadł po prawidłowo przeprowadzonym postępowaniu w wyniku stwierdzenia przez Izbę nieprawidłowości związanych z wadliwym badaniem i oceną złożonych w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego ofert.

Jakkolwiek nie sposób nie dostrzec, iż w treści uzasadnienia wyroku Krajowa Izba Odwoławcza poświęca znaczną ilość miejsca nienależycemu uzasadnieniu wyboru oferty przez zamawiającego, niejako wysuwając w treści uzasadnienia wyroku ten problem na pierwszy plan, w ocenie Sądu Okręgowego nieuprawnione i pozbawione podstaw faktycznych jest twierdzenie, by samo uzasadnienie wyboru oferty było czynnikiem, które zdeterminowało treść orzeczenia. O uwzględnieniu obu odwołań i nakazaniu zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru najkorzystniejszej oferty oraz dokonania ponownego badania i oceny ofert zdecydowało bowiem rozważenie, a w konsekwencji uwzględnienie podniesionych przez odwołujących zarzutów dotyczących nieprawidłowości w zakresie wadliwego zbadania i oceny ofert przez zamawiającego.

Zarzuty podniesione przez zamawiającego, wokół których koncentrowała się skarga, dotyczyły w istocie dwóch grup zagadnień.

Skarżący w pierwszej z nich wskazał, że przedmiotem wyroku Krajowej Izby Odwoławcza z dnia 12 października 2015 r. były zarzuty, których odwołujący nie podnieśli w odwołaniach – dotyczące uzasadnienia zawartego przez zamawiającego w ocenie złożonej przez odwołujących metodyki oraz sposobu oceny metodyki i konieczności sporządzenia uzasadnienia w ogóle. Równocześnie zarzucił, że Izba dokonała dowolnej interpretacji zarzutów podniesionych przez odwołujących.

Obok powyższego skarżący wskazał na uchybienia w postępowaniu przed Krajową Izbą Odwoławczą polegające na orzekaniu co do treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia (SIWZ), do czego w jego opinii Izba nie była uprawniona.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że Sąd Okręgowy nie podziela opinii skarżącego, jakoby Krajowa Izba Odwoławcza w postępowaniu wyszła poza podniesione przez odwołujących zarzuty bądź dopuściła się ich dowolnej interpretacji.

Art. 180 ust. 1. ustawy Pzp stanowi, że odwołanie przysługuje wyłącznie od niezgodnej z przepisami ustawy czynności zamawiającego podjętej w postępowaniu o udzielenie zamówienia lub zaniechania czynności, do której zamawiający jest zobowiązany na podstawie ustawy. Odwołanie powinno wskazywać czynność lub zaniechanie czynności zamawiającego, której zarzuca się niezgodność z przepisami ustawy, zawierać zwięzłe przedstawienie zarzutów, określać żądanie oraz wskazywać okoliczności faktyczne i prawne uzasadniające wniesienie odwołania (art. 180 ust. 3 ustawy Pzp). Zgodnie zaś z art. 192 ust. 7 ustawy Pzp Izba nie może orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w odwołaniu.

Powyższe przepisy statuują ograniczenia dla podmiotów składających odwołania. „Zarówno granice rozpoznania sprawy przez Krajową Izbę Odwoławczą, jak i Sąd są ściśle określone przez zarzuty odwołania, oparte na konkretnej i precyzyjnej podstawie faktycznej. Sąd w postępowaniu toczącym się na skutek wniesienia skargi jest związany podniesionymi w odwołaniu zarzutami i wyznaczonymi przez nie granicami zaskarżenia” (por. wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 18 kwietnia 2012 r., I Ca 117/12, niepubl.).

Wskazać należy, że obaj odwołujący spełnili ustawowy obowiązek polegający na wskazaniu czynności zamawiającego i wystarczająco precyzyjnie sformułowali zarzuty. W szczególności obaj zarzucili zamawiającemu dokonanie wadliwego badania i oceny ofert oraz zaniechanie dokonania wyboru ich ofert jako najkorzystniejszych. Nie powinno budzić wątpliwości, że już z uwagi na podniesienie przez odwołujących zarzutów wadliwego badania i oceny ofert Krajowa Izba Odwoławcza miała prawo odnieść się do kryterium „Metodyki”, zaś samo przyznawanie oceny punktowej w skali od 0 do 40 za „Metodykę” stanowiło czynność zamawiającego. Ponadto odwołujący [REDAKTOWANE] w jednym z postawionych zarzutów odwołania wprost odniósł się do kryterium „Metodyka”, zaś drugi z odwołujących – [REDAKTOWANE] – co prawda nie zastosował identycznego zabiegu, lecz już w podniesionym przez niego zarzucie wadliwego badania i oceny ofert mieści się siłą rzeczy ocena poszczególnych kryteriów. Wynika to z przyjętych przez zamawiającego w SIWZ kryteriów wyboru oferty - kryteriów „Ceny” i „Metodyki”, ponieważ tylko poprzez odniesienie się do nich Izba miała możliwość weryfikacji zasadności zarzutu. Nadto należy nadmienić, że [REDAKTOWANE] w uzasadnieniu zarzutów odwołania wprost powołał okoliczność otrzymania, jego zdaniem, zaniżonej w sposób bezpodstawny liczby punktów.

Zarzuty znajdujące się w odwołaniach, o których mowa powyżej, znalazły bezpośrednie odzwierciedlenie również w treści uzasadnienia wyroku z dnia 12 października 2015 r. Wbrew twierdzeniom skarżącego, Izba odniosła się w nim do oceny czynności zamawiającego w zakresie przeprowadzonej punktacji ofert odwołujących w kryterium „Metodyka”. Świadczy o tym już okoliczność, że Izba ustosunkowała się do przyznanej przez zamawiającego punktacji, wymieniając wprost poszczególne podkryteria i działania. Krajowa Izba Odwoławcza w swojej argumentacji wskazała na nieprawidłowe odjęcie punktów odwołującym w ramach poszczególnych podkryteriów. Bezsprzecznie należy to uznać za przejaw dokonania merytorycznej oceny czynności zamawiającego. Co więcej, Izba w tym zakresie podzieliła zarzuty sformułowane przez odwołujących.

Wskazane przez Izbę uchybienia zostały uzupełnione poprzez szczegółowe uzasadnienie jej stanowiska, które skarżący mylnie interpretuje jako wymienienie uchybień odnoszących się do sposobu uzasadnienia wyboru oferty. Wskazać należy, iż tym sposobem Krajowa Izba Odwoławcza wyjaśniła, że uzasadnienie sporządzone w sposób, jaki uczynił to zamawiający, jest lakoniczne i mało transparentne, czym ogranicza zweryfikowanie oceny w poszczególnych podkryteriach. W podobny sposób zwróciła uwagę na brak wskazania niepunktowanych działań, jako nieadekwatnych do celu, jaki ma zostać osiągnięty w ramach podkryterium. Wreszcie Izba zaznaczyła, że odmiennosc i autonomiczność ocen członków komisji musi mieć mocne podstawy faktyczne i prawne, rozbudowaną motywację i powinny być weryfikowalne. Wyraziła zatem opinię, iż zamawiający nie spełnił powyższych warunków w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Z uzasadnienia wyroku Izby przebija przy tym przekonanie, że być może gdyby uzasadnienie wyboru oferty najkorzystniejszej było nieco bardziej szczegółowe, a argumentacja bardziej rozbudowana, to być może przekonała by Izbę o tym, że oferta zgłoszona przez [REDAKTOWANE] rzeczywiście jest najkorzystniejszą.

Skarżący wyrokowi Krajowej Izby Odwoławczej zarzucił ponadto naruszenie przepisów postępowania, które objawiło się w orzekaniu co do specyfikacji istotnych warunków zamówienia (SIWZ). Zarzut ten również nie jest trafny.

Przed wszystkim należy dostrzec, że Krajowa Izba Odwoławcza w sentencji wyroku nie zawarła jakiegokolwiek rozstrzygnięcia odnoszącego się do SIWZ. Z tego już względu stanowisko skarżącego jawi się jako błędne. Sentencja wyroku ograniczyła się bowiem do stwierdzenia, iż

odwołania zostały uwzględnione oraz do nakazania zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru najkorzystniejszej oferty oraz dokonania ponownego badania i oceny ofert.

W dalszej kolejności zaznaczyć należy, że choć Izba w uzasadnieniu wyroku wielokrotnie odnosi się do SIWZ i jej konkretnych postanowień, nie można tego traktować w realiach przedmiotowej sprawy jako uchybień. Jest to bowiem konieczne z uwagi na fakt, iż właściwie rzeczą niemożliwą byłoby dokonanie oceny prawidłowości czynności zamawiającego w postaci wyboru bez odnoszenia się do treści SIWZ. Izba w żaden sposób nie uczyniła przedmiotem swojego orzeczenia postanowień SIWZ, a jedynie dokonała ich interpretacji w stosownym zakresie. Było to po prostu wymagane sytuacją, a konkretnie podniesionymi przez odwołujących zarzutami dotyczącymi wadliwości badania i oceny ofert. Właściwa wydaje się wręcz konkluzja, iż jako uchybienie procesowe Krajowej Izby Odwoławczej należałoby uznać ewentualną praktykę, polegającą na rozważeniu podniesionych w odwołaniach zarzutów w całkowitym oderwaniu od treści SIWZ.

Krajowa Izba Odwoławcza w uzasadnieniu wyroku nie zawarła jakichkolwiek ocen konkretnych postanowień SIWZ. W szczególności nie dokonała ich oceny pod względem tego, które z nich są niewłaściwe, nieprecyzyjnie sformułowane bądź niedopuszczalne. Wbrew twierdzeniom skarżącego, Izba nie wskazała również w żadnym miejscu uzasadnienia treści postanowień, które powinny być umieszczone w SIWZ.

Abstrahując od niezasadności powyższego zarzutu, z lektury skargi wynika, że skarżący powiązał powyższy zarzut z naruszeniem art. 182 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp. Zgodnie z art. 182 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp odwołanie wobec treści ogłoszenia o zamówieniu, a jeżeli postępowanie jest prowadzone w trybie przetargu nieograniczonego, także wobec postanowień specyfikacji istotnych warunków zamówienia, wnosi się w terminie 10 dni od dnia publikacji ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub zamieszczenia specyfikacji istotnych warunków zamówienia na stronie internetowej – jeżeli wartość zamówienia jest równa lub przekracza kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8. Na marginesie należy zaznaczyć, że ma rację odwołujący ██████████, który w treści odpowiedzi na skargę wskazał, że opisany wyżej zarzut, w brzmieniu sformułowanym przez skarżącego, tj. w powiązaniu z naruszeniem art. 182 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp, jest w istocie skonstruowany w sposób, który w przedmiotowej sprawie nie pozwala na stwierdzenie naruszenia art. 182 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp przez Krajową Izbę Odwoławczą. Niewątpliwie przepis można by uznać za naruszony przez stronę, która przekracza 10-dniowy termin na odwołanie lub Izbę, która takie odwołanie (złożone po terminie) przyjęłaby do merytorycznego rozpoznania. Jednakże w postępowaniu odwoławczym żaden z podmiotów nie uczynił przedmiotem odwołania kwestii dotyczących postanowień SIWZ, stąd nie mogło dojść do jego naruszenia w jakikolwiek sposób.

W związku z niepodzieleniem przez Sąd przedstawionych argumentów skarżącego, za chybiony należało uznać zarzut naruszenia art. 91 ust. 1 i 2 ustawy Pzp. W świetle niezasadności zarzutów dotyczących wyjścia przez Izbę poza podniesione w odwołaniach zarzuty oraz orzekania co do SIWZ, nie istniały podstawy do uwzględnienia skargi, a więc Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Krajowej Izby Odwoławczej w przedmiocie naruszenia przez zamawiającego przepisów art. 91 ust. 1 i 2 ustawy Pzp.

Z podobnych względów nie mógł odnieść skutku zarzut naruszenia art. 192 ust. 2 ustawy Pzp. Stwierdzenie naruszenia przepisów ustawy Pzp, które miało wpływ na wynik postępowania obligowało jednocześnie Krajową Izbę Odwoławczą do uwzględnienia odwołania. W związku

z tym Izba prawidłowo zastosowała art. 192 ust 2. ustawy Pzp, co znalazło odzwierciedlenie w sentencji wyroku z dnia 12 października 2015 r.

Z przedstawionych względów, uznając podniesione w skardze zarzuty i argumenty za bezzasadne, Sąd Okręgowy na podstawie art. 198f ust. 2 zd. pierwsze ustawy Pzp skargę tą oddalił.

O kosztach postępowania wywołanego wniesieniem skargi Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 198f ust. Pzp obciążając obowiązkiem ich zwrotu zamawiającego, którego skarga została w całości oddalona. Zgodnie z tym przepisem strony ponoszą koszty postępowania stosownie do jego wyniku; określając wysokość kosztów w treści orzeczenia sąd uwzględnia także koszty poniesione przez strony w związku z rozpoznaniem odwołania.

Koszty postępowania wywołanego wniesieniem skargi, poniesione przez wykonawców [REDAKTED] i [REDAKTED] sprowadzają się do wynagrodzenia reprezentujących ich radców prawnych należnego stosownie do § 6 ust. 7 w związku z § 12 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.) w kwocie 3 600 zł. Wypada zauważyć, że żaden przepis w/w rozporządzenia nie określa wysokości wynagrodzenia radcy prawnego w sprawach ze skargi na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej. Brak jest również podstaw by poszukiwać dalekich analogii z innymi przepisami określającymi wysokość stawki w poszczególnych rodzajach spraw. Dlatego zdaniem Sądu zastosowanie powinny tu znaleźć postanowienia § 6 rozporządzenia określającego w sposób najbardziej ogólny stawki minimalne uzależniającego ich wysokość od wartości przedmiotu sprawy (tu zaskarżenia).

Wyjaśnić również należy, że z uwagi na treść § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) w sprawie niniejszej nie mogą znaleźć zastosowania przepisy tegoż rozporządzenia, sprawa została bowiem wszczęta przed dniem 1 stycznia 2016 r.

SSO Wiktor Piber

SSO Alioja Dziekańska

NA ORYGINALE WŁAŚCIWE PODPISY
za zgodność
Starszy sekretarz Sądowy

SSO Anarzej Sobieszkański

Magdalena Cyran